

Rét i, at det er 35, man skal have, er jo noget, et Udvalg selvfølgelig skal undersøge. Naar man ser paa Planen, forekommer det mig ganske vist ikke, at der er nogen særlig kneben Plads, og den Reduktion, som væsentlig falder i Øjnene, er den, som selvfølgelig staar i Forbindelse med, at man har strøget de 270 Senge. Der siger det ærede Medlem, at de ere nødvendige til Undervisningen. Ja, jeg tror nu, at de sagkyndige paa det Omraade, Lægerne, med Hensyn til Sengetallet, netop have stillet de Krav, som de mene ere fuldt tilfredsstillende for et Undervisningshospital. De have tilstrækkelig sikkert udtalt, at der er Grund til at vente, at med det Antal, som foreslaas, er det nok til, hvad Undervisningen kræver, d. v. s. den egentlige Universitetsundervisning, medens derimod den Uddannelse, som faas ved, at de studerende, de unge Læger, gøre Hospitalstjeneste, den vil man ikke naa saafyldigt; og det er en Uddannelse, som jeg ved, at det ærede Medlem i sin Tid og med god Grund lagde særlig Vægt paa, og af Hensyn til hvilken han just holdt paa de 800 Sengepladser, der ved det første Forslag vare tiltænkte Hospitalet. Denne Uddannelse vil man jo ikke nu kunne faa efter det foreliggende Forslag i samme Maal som tidligere, men jeg tror ikke, der er nogen stor Ulykke i det. For det første have vi det store Kommunehospital, der paa dette Punkt støtter godt, men ved Siden deraf er jeg overbevist om, at det vil være rigtigt lige over for denne den praktiske Uddannelse, som Lægerne skulle have, inden de komme ud i Landet, og som man i Øjeblikket i et stadigt voksende Maal ikke er i Stand til at skaffe dem, fordi vi ikke have Plads paa Hospitalerne, den maa vi efter min Mening snarere søge naaet ved at give dem Adgang til en saadan Uddannelse paa Sygehuse og Hospitaler rundt om i de store Provinsbyer. Jeg er overbevist om, at der er Vejen til dette Spørgsmaals heldigste Løsning, og hvis det er saa, er den Begrænsning, i Retning af nu kun at bygge et rent Undervisningshospital, netop rigtig. I øvrigt havde jeg paa-peget de samme Indvendinger som det ærede Medlem, og jeg vil haabe, at Udvalget vil se nøje paa dem, men ikke tillægge dem større Vægt end fornødent. De ville da ikke behøve at standse Sagens Fremme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bjerre): Jeg vil til det ærede Medlem for Odense (Scavenius) gøre

den Bemærkning, at de Professorer, som staa for de to lægevidenskabelige Institutter, der foreløbig ere udelukkede ved denne Plan, ikke føle sig brøstholdne ved den her foreslaaede Ordning. Som disse Institutter nu ere indrettede, ere de meget brugbare i Øjeblikket og i en overskuelig Fremtid, og naar der skal ske en Forandring, behøver man ikke absolut at lægge disse Institutter lige ved Siden af det projekterede Hospital. De kunne meget godt uden nogen som helst Gene lægges noget derfra, og det vil ikke blive vanskeligt at skaffe et Stykke Jord til dem, de behøve ikke at blive afhængige af Kommunens Naade. Men i øvrigt har der hele Tiden været forskellige Meninger om, hvorvidt man ikke alligevel, naar det kom til Stykket, ogsaa kunde have de to Institutter paa de 20 Tønder Land. Det er der flere, der mene, medens andre ikke mene det. Jeg skulde dog tro, at hvis der kom et Forslag fra Tinget, som gik ud paa at anbringe de to Institutter sammen med det andet paa de 20 Tdr. Land, saa vilde disse lægevidenskabelige Autoriteter, som nu ere betænkelige ved det, ikke paa-tage sig det Ansvar at gaa imod det og Ministeriet heller ikke. Men, som sagt, de to Institutter behøve ikke at være forbundne dermed, de kunne meget godt ligge isole-rede. — Hvad det sidst berørte Spørgsmaal angaar, maa jeg bemærke, at det dog er et stort Fremskridt, at man fra 358 Sengepladser gaar over til 543, det er ikke langt fra det dobbelte. Og i det hele taget maa det siges om det Forslag, som foreligger, at alle lægevidenskabelige Autoriteter fra først til sidst ere enige om at anbefale det som et brugbart og godt Grundlag, og derfor maa jeg dog antage, at den stillede Opgave i alt væsentligt er løst.

Hørdum: Det lader til, at et Par Talere have misforstaaet mig, idet de mene, at jeg ikke lagde stor Vægt paa den videnskabelige Uddannelse paa Hospitalerne og kun havde holdt mig til Sygdommene og Sygdommenes Behandling. Det er, som sagt, en Misforstaaelse. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg lige saavel anbefalede Forslaget for Videnskabens som for Sundhedens Skyld. Naar jeg særlig fremdrog et enkelt Eksempel, var det, fordi det var kommet offentligt frem, at de syge bleve behandlere som omtalt, naar de kom ind paa Hospitalet. Dette maa ikke forstaaes, som om jeg derved vil sigte til, at de ikke blive godt behandlere af de Folk, der have med dem at gøre. Det er udelukkende